

4. Pracodawca – do 31.12.1998 r. zgłaszał pracowników do ubezpieczenia społecznego w deklaracji rozliczeniowej bezimiennej – deklaracji imiennej* pod numerem konta (NKP) w Oddziale ZUS w ;
5. Zaświadczenie niniejsze zostało wystawione na podstawie następujących dokumentów:
6. Dodatkowe informacje (uwagi)
7. Wystawienie zaświadczenia niezgodnego z prawdą pociąga za sobą odpowiedzialność przewidzianą w odpowiednich przepisach prawa.

.....
miejsowość i data wystawienia

.....
Pieczęć służbowa, nazwisko i imię oraz podpis
kierownika komórki finansowej albo
upoważnionego pracownika

.....
Pieczęć służbowa, nazwisko i imię
oraz podpis pracodawcy – płatnika składek
albo upoważnionego pracownika

* niepotrzebne skreślić.

¹⁾ podać, jeżeli płatnikowi – pracodawcy jest znany numer PESEL.

²⁾ wymiar czasu pracy – podać w przypadku zatrudnienia wykonywanego przed 15.11.1991 r.

³⁾ wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wypłacone po dniu 28.02.1995 r. na podstawie art. 92 Kodeksu pracy (lub innych przepisów).

⁴⁾ jeżeli po dniu 14.11.1991 r. były wielokrotnie wypłacane zasiłki chorobowe i opiekuńcze oraz po dniu 28.02.1995 r. wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy – należy dołączyć wykaz okresów, za które zostały wypłacone te zasiłki; wykaz ten stanowi integralną część zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

Załączniki:

INFORMACJA

1. Zasady ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent określały przepisy ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) oraz przepisy ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322) a także przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z 1.04.1985 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent (Dz.U. z 1989 r. Nr 11, poz. 63 ze zm.) – jeżeli nie są sprzeczne z przepisami ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

2. Dokumentem potwierdzającym wysokość wynagrodzeń jest przede wszystkim zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez pracodawcę (albo prawnego następcę pracodawcy, syndyka bądź likwidatora) na druku: ZUS Rp-7.

3. Podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi przeciętna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne – do 31.12.1998 r., a także na ubezpieczenia emerytalne i rentowe – od 1.01.1999 r. W zaświadczeniu należy wykazać wynagrodzenie (przychód) uzyskiwane w okresie trwania stosunku pracy, od którego istniał obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

4. Podstawę wymiaru renty z ubezpieczenia wypadkowego stanowi przeciętna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne – do 31.12.1998 r., a także na ubezpieczenie wypadkowe – od 1.01.1999 r., bez stosowania ograniczenia wynikającego z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74 ze zm.). W zaświadczeniu należy wykazać wynagrodzenie (przychód) uzyskiwane w okresie trwania stosunku pracy, od którego istniał obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie wypadkowe.

5. Wartość świadczeń w naturze dolicza się w kwotach stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe albo ubezpieczenie wypadkowe.

6. Do podstawy wymiaru emerytury, renty w tym także do renty z ubezpieczenia wypadkowego lub kapitału początkowego dolicza się przysługujące pracownikowi w danym roku kalendarzowym: kwoty wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy wypłacone na podstawie art. 92 Kodeksu pracy (lub innych przepisów w tym zakresie), kwoty zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego, opiekuńczego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku wyrównawczego, świadczenia wyrównawczego lub dodatku wyrównawczego, wartość rekompensaty pieniężnej ustalonej z tytułu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej.

Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty uwzględnia się kwoty wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy, oraz kwoty zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego, opiekuńczego, przysługujących ubezpieczonemu w roku kalendarzowym przypadającym po 2004 r., z tym że łączna kwota podstaw wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe oraz wynagrodzeń i zasiłków nie może przekroczyć maksymalnej kwoty rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe.

7. Wynagrodzenie (lub jego składniki) stanowiące podstawę wymiaru składek, wypłacone po upływie danego roku, należy doliczyć do wynagrodzenia za rok, za który przysługują. W przypadku, gdy nie jest możliwe ustalenie okresu, za jaki przysługuje dana wypłata, dolicza się ją do roku, w którym została wypłacona (np. premia bilansowa, nagroda za osiągnięcia zawodowe).

8. Podstawę wymiaru **kapitału początkowego** stanowi przeciętna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne do 31 grudnia 1998 r.

9. W pkt 3 zaświadczenia należy wykazać:

– w kolumnie 2 – łączną kwotę stałych składników wynagrodzenia – przychodu (dochodu do 31.12.1998 r.) – uposażenia, np. wynagrodzenie zasadnicze, dodatek za wysługę lat, funkcyjny, służbowy, za pracę wykonywaną w warunkach szkodliwych lub niebezpiecznych dla zdrowia,

– w kolumnie 3 – łączną kwotę zmiennych lub uznaniowych składników wynagrodzenia, np.: premie regulaminowe, z zysku, eksportowe, nagrody za osiągnięcia zawodowe, dydaktyczno-wychowawcze dla nauczycieli, „trzynastki”, wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, oraz rodzaj składnika wynagrodzenia, np. premia regulaminowa, nagroda z zakładowego funduszu nagród,

– w kolumnie 4 – łączną kwotę innych wypłat, np. rekompensaty pieniężne wypłacone pracownikowi obok wynagrodzenia lub zasiłku z ubezpieczenia społecznego, honoraria wypłacane dziennikarzom za pracę dziennikarską przez macierzystą redakcję oraz pracownikom własnym za prace związane z przygotowaniem, organizacją i realizacją programu radiowego i telewizyjnego, wartość rekompensaty pieniężnej ustalonej z tytułu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz rodzaj wypłaty,

– w kolumnie 5 – łączną kwotę równowartości świadczeń w naturze i ekwiwalentu za te świadczenia, oraz rodzaj świadczenia,

– w kolumnie 6 – łączną kwotę świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłaconych zamiast wynagrodzenia: zasiłek chorobowy, macierzyński, opiekuńczy, wyrównawczy, dodatek wyrównawczy, świadczenie wyrównawcze i rehabilitacyjne oraz wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wypłacone przez pracodawcę na podstawie art. 92 Kodeksu pracy (lub innych przepisów w tym zakresie),

– w kolumnie 7 – łączną kwotę wszystkich składników wynagrodzenia – przychodu – świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego – uposażenia, o ile od zasiłku macierzyńskiego została opłacona składka na ubezpieczenia emerytalne i rentowe – zasiłek ten należy wykazać w kolumnie 4.

W razie wątpliwości, czy dany składnik podlega wliczeniu do podstawy wymiaru, pracodawca nie powinien wykazywać go w tabeli zamieszczonej w pkt 3 zaświadczenia, lecz podać w pkt. 6, kwotę, datę wypłaty, tytuł wypłaty i okres.

Roczną podstawę wymiaru składek wynoszącą od dnia 1.01.1999 r. 30-krotność prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia – należy wykazać w kolumnie 2 z komentarzem „limit” podając także miesiąc, w którym nastąpiło przekroczenie tego limitu.

Jeżeli za rok, w którym osiągnięto „limit”, zostały dokonane wypłaty (np. „trzynastej pensji”) – dolicza się je do tego roku, za który przysługują, o ile w roku wypłaty stanowiły one podstawę wymiaru składek. Doliczenie takie powoduje jednak wyłączenie tych wypłat z limitu za rok, w którym je wypłacono. Przykład: ubezpieczony w 1999 r. i 2000 r. osiągnął limit obowiązujący w tych latach. Do podstawy wymiaru za dany rok uwzględnia się kwotę rocznej podstawy wymiaru składek oraz np. „trzynastkę” za 1999 r. (wypłaconą w 2000 r.) a za 2000 r. (wypłaconą w 2001 r.), o ile w 2000 r. i 2001 r. „trzynastka” stanowiła podstawę wymiaru składek. Doliczenie tych „trzynastek” powoduje jednak konieczność zmniejszenia limitu z 2000 r. o „trzynastkę” za 1999 r. i limitu z 2001 r. o „trzynastkę” za rok 2000.

10. Za rok, w którym osiągnięto „limit” podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, w kolumnie 4 należy wykazywać wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe wypłacone ponad „limit” z opisem „ubezpieczenie wypadkowe”.

Wynagrodzenie pracownika (kolumny 2-7) powinno być podawane w jednostkach pieniężnych obowiązujących w okresie, z którego są wykazywane.

W przypadku wątpliwości, o bliższe wyjaśnienia w sprawie sposobu ustalania podstawy wymiaru, należy zwrócić się do oddziału (inspektoratu) ZUS.

ZUS Rp-7

Skład i druk: P/W-wa; zam. nr 3202/09